N°. 56. A°. 1838.

ZATURDAG, den 14den JULIJ.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

Extracten uit de NEDERLANDSCHE COURANTEN, *tot en met den* 22sten *Mei* 1838.

Nederlanden.

AMSTERDAM, 17 Mei.

Onze correspondent te Brussel meldt ons de volgende belangrijke tijding:

Ik kan u stellig verzekeren, dat onze regering door het kabinet van Londen is bekend gemaakt met het onwrikbaar besluit, door dat kabinet genomen, van niet te dulden, dat België, onder welk voorwendsel ook, zich thans onttrekke aan het vervullen der verpligtingen, waartoe dat land zich bij het teekenen van het traktaat der 24 artikelen verbonden heeft, en welke de hoofdvoorwaarden uitmaken van deszelfs erkenning als onafhankelijken staat.

Geen onzer dagbladen draagt hiervan kennis, doch eenige leden der kamer hebben dit vernomen, en daarop is terstond het besluit genomen om de gemoederen in Luxemburg en Limburg in gisting te brengen, omdat men hoopt daardoor aan de mogendheden vrees in te boezemen, en, door Frankrijk ondersteund, datgeen te verkrijgen, waarop men regtens geene aanspraak kan maken.

Intusschen moet Holland zich, met opzigt tot het ware doel van al dit misbaar, niet laten misleiden. Men weet hier, in het algemeen, maar al te wel, dat er aan geene verandering in de 24 artikelen te denken valt, vooral ten aanzien van het territoir; maar men stelt thans dit punt vooruit, om naderhand, wanneer men daarop zal hebben toegegeven, dit als eene groote opoffering en concessie te doen voorkomen, en dit te doen gelden tot ondersteuning van de vordering, die men *in petto* houdt, met opzigt tot den te betalen achterstand der schuld. Of en in hoeverre deze afgesleten taktiek aan eene spoedige afdoening onzer zaken zal bevorderlijk wezen, kan ik niet beoordeelen; maar zoo veel is zeker, dat *Leopold* persoonlijk ze niet goedkeurt, zoo als dan ook zijn koel en ontwijkend antwoord op het adres genoegzaam doet zien, hoe zeer hij over dien onberaden stap van onze afgevaardigden ontevreden is.

Frankrijk.

PARIJS, 19 Mei.

LEVENSCHETS VAN DEN PRINS VAN TALLEYRAND-PERIGORD.

Karel Maurits van Talleyrand Perigord was in 1754 geboren. Hij overleed dus in den ouderdom van 84 jaren. Tot den geestelijken stand bestemd onderscheidde zich de abt de Périgord spoedig door de fijnheid van zijn vernuft en door zijne bijzondere schranderheid. Hij werd dan ook reeds in zijn 26ste jaar tot agent generaal der geestelijkheid benoemd. Bisschop van Autun zijnde toen de revolutie uitbrak, werd hij naar de Staten-Generaal afgevaardigd door de geestelijkheid van zijn Bisdom, die zich echter spoedig van hem afzonderde, daar zij de denkbeelden van haren gevolmagtigden te gewaagd vond. Hij nam de bisschoppelijke dienst waar bij de godsdienstige plegtigheid der federatie in 1790, en was een der eersten die den eed van gehoorzaamheid aan de burgerlijke constitutie der geestelijkheid aflegde, hetgeen hem dan ook door Paus Pius VI in den ban deed leggen.

In 1792 met eene geheime zending naar Engeland belast, werd Talleyrand er zeer wel door Pitt ontvangen, doch blootgesteld aan de aanranding der emigranten en Jacobijnen, kon hij in zijnen last niet slagen en vertrok naar de Vereenigde Staten, waar hij zich met handels-speculatien bezig hield. In 1795 werd het tegen hem uitgevaardigde decreet door de conventie vernietigd en het werd hem geoorloofd, naar Frankrijk terug te keeren. Twee jaren daarna was hij reeds minister van buitenlandsche zaken, doch ook spoedig genoodzaakt weder af te treden.

Hij was misschien niet een der officiele werktuigen der omwenteling van 18 Brumaire, doch zekerlijk was hij daarvan een der ijverigste bewerkers, en ontving tot belooning daarvoor zijne herstelling in den post van minister van buitenlandsche zaken. Buonaparte, eerste consul geworden zijnde, bevestigde hem in die betrekking en hij droeg zeer veel bij tot de tractaten van Luneville en Amiens. Omtrent dien tijd ontving hij van Paus Pius VII vergunning om tot het wereldlijke leven terug te keeren, en hij huwde Mlle. Grandt, welke hij, bij zijne terugkomst uit Amerika, te Hamburg had leeren kennen. Van dien tijd ook dagteekent de twist tusschen hem en Fouché.

Napoleon, Keizer geworden zijnde, benoemde Talleyrand tot groot kamerheer des rijks en droeg hem later de waardigheid van regerend vorst van Benevento op, terwijl hij hem tevens het portefeuille van buitenlandsche zaken liet behouden.

In 1807 werd hij verheven tot de waardigheid van *Grand Electeur*, waarbij hij in zijne betrekking van minister van buitenlandsche zaken door den Heer de Champagny vervangen werd.

Talleyrand bestreed met kracht de ontwerpen van Napoleon ten aanzien van Spanje, en de eerste nadeelen, welke de Fransche troepen leden, verbitterden den Keizer nog meer tegen hem en deden hem in ongenade vervallen. Uit het bestuur en uit den keizerlijken raad verwijderd, bevond hij zich als ware het onder zeker toezigt, waarover hij zich echter weinig bekreunde, want hij had reeds meermalen vroeger de waarde van het geduld leeren kennen, gelijk het geduld dan ook altijd zonder tegenspraak een der grootste middelen van welslagen van dezen bekwamen diplomaat is geweest. In 1814 vinden wij hem dan ook terug als president van het provisionele bestuur, en Frankrijk tot op de aankomst van den graaf van Artois beheerschende. Destijds oefende hij op de buitenlandsche vorsten en vooral op den Keizer Alexander, die zijn hôtel te Parijs betrokken had, eenen invloed uit, welken geheel Frankrijk gevoelde. Den 12den Mei 1814 benoemde Lodewijk XVIII hem tot pair van Frankrijk en minister van buitenlandsche zaken, en den 4den Junij van datzelfde jaar vertegenwoordigde bij Frankrijk op het kongres van Weenen.

Gedurende de honderd dagen bleef hij doof voor al de aanbiedingen des keizers die te laat zijnen invloed en zijne staatkundige belangrijkheid begreep.

Met Lodewijk XVIII naar Frankrijk teruggekeerd, vatte hij zijne bediening van minister van buitenlandsche zaken weder op, en werd buitendien president van den raad; doch drie maanden daarna gaf hij zijne demissie, willende hij niet zijnen naam teekenen onder een traktaat welks bepalingen, volgens hem, eene schande en een bederf voor Frankrijk waren. Tot groot-kamerheer benoemd, verscheen hij steeds ten hove, doch bleef van de zaken van het bestuur verwijderd. Niettemin schaarde hij zich steeds aan de zijde der oppositie van de kamer der pairs; hij verscheen weinig op het spreekgestoelte, doch oefende eenen grooten invloed op zijne kollega's uit.

Als koele aanschouwer en waarnemer der gebeurtenissen, wachtte Talleyrand met kalmte de uitkomst van de verheffing van de Heer Polignac tot het bestuur af; hij had zijne maatregelen dien ten gevolge genomen, en de uitbarsting van 29 Julij vond hem gereed om op nieuw in het perk te treden. Dadelijk na de drie dagen tot gezant te Londen benoemd, had hij bereids zijne batterijen in gereedheid gebragt om wel ontvangen te worden door het ministerie Wellington, waarvan hij toen reeds den val voorzag.

Talleyrand is de eerste schrijver van een gelijkvormig stelsel op de theorie der maten en gewigten.

Groot-Brittannie.

LONDEN, 10 Mei.

Bij gelegenheid der debatten over de kosten der zending van lord Durham naar Kanada hebben wij vernomen wat de zendingen van diplomatieken aard in Engeland gemeenlijk kosten. *Hookham Frere* ging in September 1808 naar Spanje en kostte in één jaar 12,307 p. st. (147,681 Nederl. gulden); *John Villiers*, in Portugal, van September 1808 tot Februarij 1810, 17,500 p. st. (210,000 Nederl. gulden); de graaf *van Aberdeen*, in Weenen, van 1813 tot 1814, eene som van 15,220 p. st. (182,640 Nederl. gulden); lord *Clancarty*, in den Haag en Weenen, Frankfort en Parijs, 29,000 p. st. (348,000 Nederl. gulden); lord *Castlereagh* voor een jaar verblijf in Frankfort 11,000 p. st. (132,000 Nederl. gulden); dezelfde in Weenen, van Junij 1814 tot April 1815, 21,506 p. st. (258,072 Nederl. gulden); dezelfde in Parijs, van Junij 1815 tot Januarij 1816, 13,500 p. st. (162,000 Nederl. gulden); dezelfde, eindelijk, in Aken, van Augustus tot December 1818, 7,984 p. st. (95,376 Nederl. gulden); sir *Charles Stuart*, gezant in Lissabon en in Rio de Janeiro, te zamen 1¼ jaar, 24,674 p. st. (295,764 Nederl. gulden).

Duitschland.

FRANKFORT, 15 Mei.

Gisteren nacht omstreeks half twaalf ure, is de President van de Bondsvergadering, Graaf van Munch Bellighausen, uit Weenen hier aangekomen. De beraadslagingen zullen nu waarschijnlijk in velerlei opzigt eene levendige belangstelling verkrijgen. Men meende tot dusverre algemeen, dat de Luxemburgsche geschillen de afwezendheid van den bonds-president verlengden, en vermoedelijk zal deze zaak

ook spoedig bij het bondgenootschap in verdere behandeling komen, vermits van hare afdoening de hervatting der Londensche conferentie afhangt. Men gelooft echter niet in het minst, dat de in Belgie tegen de uitvoering der grensbepalingen van het traktaat van 15 November 1831 ontstane revolutionnaire demonstratiën de hervatting der onderhandelingen bij de bondsvergadering wegens Luxemburg zullen vertragen, vermits men met vertrouwen kan verzekeren, dat de Londensche conferentie jegens Koning Willem geene onregtvaardigheid zal begaan om Belgie en deszelfs tegen Duitschland vijandig gezinde patriotten te believen. Hoe zoude ook, in geval Belgie het thans met de daad in bezit hebbende Luxemburgsche en Limburgsche gebied behield, eene territoriaal-vereffening tusschen het Duitsche verbond en Koning Willem, als Groothertog van Luxemburg, mogelijk wezen? De Londensche conferentie ziet thans duidelijk in, dat door het ten uitvoer leggen der 24 artikelen ten behoeve der Belgische revolutie het uiterste geschied.

— Lichtenau (in het *Paderbornsche*), 11 Mei. Eergisteren hadden wij den brand van het schoone voormalige klooster (thans koninklijk domein) te betreuren, maar gisteren trof een nog harder lot de laatste helft van het, niet verre van daar gelegen, dorp Mehrhof, hetwelk, binnen 6 uren tijds, met 51 woonhuizen, de wel kleine maar zeer fraaije en nette kerk en het schoolgebouw, in de asch werd gelegd, waardoor ongeveer 80 à 90 huisgezinnen van huisvesting zijn ontbloot geworden, en buiten deze nog welligt even zoo vele hun graan, hunne aardappelen, enz. hebben verloren want toen nagenoeg een jaar geleden, de eerste helft van dit anders zoo welvarend dorp, door den bliksem getroffen, in vlammen opging, hadden de inwoners hunne goederen in het nog staande gedeelte geborgen. — De oorzaak van het ontstaan van dit groote ongeluk is nog niet kunnen ontdekt worden, algemeen gelooft men, dat de brandstof uit het nog brandende klooster Daheim voortgekomen is.

— Door meer dan twee en dertig honderd burgers uit het kanton Neuchâtel is dezer dagen een smeekschrift aan den koning van Pruisen toegezonden, bij hetwelk eene amnestie en vergiffenis wordt gevraagd voor diegenen hunner medeburgers welke ten gevolge van de staatkundige woelingen die in het jaar 1831 in het kanton hebben plaats gehad, verbannen of gevangen gezet zijn. Zonder zich te vermeten de beweegredenen te onderzoeken, — wordt in dit verzoekschrift gezegd — die Zijne Majesteit hadden genoopt om het genade-bewijs dat van hem thans gevraagd werd zes jaren op te schorten, meende men nu echter den Koning op de rust en orde te mogen wijzen die voor het tegenwoordige in het kanton en de aangrenzende staten heerschte, op den drang tot vergetelheid en verzoening die zich onder de bevolking openbaarde; op het medelijden: hetwelk burgers die reeds zoo lang verbannen waren of in gevangenschap leefden aan hunne medeburgers inboezemden, op de dankbaarheid die eene grootmoedige vergetelheid zoude verwekken, — wel overtuigd dat alle deze redenen het verdiende gewigt in de oogen van Zijne Majesteit zouden hebben. — Het verdient opmerking, dat onder de talrijke handteekeningen waarmede het verzoekschrift is voorzien — en die nog talrijker zouden geweest zijn indien sommige regeringsleden, die, naar gezegd wordt, van 's konings inzigten de meeste kennis dragen, deze poging niet hadden tegengewerkt — slechts 29 handteekeningen uit de stad Neuchâtel zelve voorkomen. Ofschoon deze stap, naar gezegd wordt, niet het uitvloeisel was van eenzijdige bedoelingen der radikale zwitsersche partij en alleen uit opregte liefde tot eensgezindheid en vergetelheid der burgerij zijnen oorsprong nam, meende men uit de bovengemelde omstandigheid der tegenwerking van wege de regering, zich geen gunstig gevolg van denzelven te mogen beloven.

Turkije.

☞ Konstantinopel, 18 April.

De Porte bevindt zich in eene zeer moeijelijke stelling tegenover Engeland. Zij wil de jurisdictie over de Engelsche onderdanen, welke sinds lang aan de Engelsche agenten overgelaten was, zelve handhaven, en heeft dienaangaande reeds maatregelen genomen. Lord Ponsonby wil dit niet toegeven, en beroept zich op de gesloten overeenkomsten, die, naar het schijnt, vervallen zijn, of toch spoedig vervallen zullen.

— De tijdingen uit Azië luiden bij voortduring gunstig voor Ibrahim-pacha, en dus ongunstig voor de Porte. Het leger van den seraskier concentreert zich, en onder den naam van het te bezigtigen, schijnt de Sultan zich zelf aan deszelfs hoofd te willen plaatsen.

Publieke Veilingen.

Ter Kastelenije van het Geregtshof.

Vrijdag, den 13den Julij 1833.

De helfte in het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Waterkant*; aankomende E. F. van Ommeren Wed. J. C. Muller. — *f* 1000. *J. H. Imthurn nom. ux.*

Advertentiën.

VERMIST:

(27529) Op Zondag den 8sten j. l.; een ZILVEREN DUBBELDE KAST PATENT LEVER *HOROLOGIE*, van boven met de Letters E. R.; Maker *Edw. Rowland, Liverpool* N° 3663. Een *genereuse* belooning wordt aangeboden, die dezelve teregt brengt bij M. ABRAHAMS.

Scheepstijdingen.

Binnengekomen.

Den 7den dezer, de Nd. Am. Brik *Cadet*, Kapt. E. Babson, van Glouchester, hebbende 30 dagen reis; Passagier: de Heer D. J. van Praag.

Den 11den, de Engelsche Schoener *Robert Haynes*, Kapt. William Payne, van Demerary, hebbende 5 dagen reis; Passagiers: de Heeren G. Banks en H. J. Butcher.

Den 12den, het Schip *Harmonie*, Kapt. Boij Jansen, van Amsterdam, hebbende 47 dagen reis.

Idem, de Nederl. Sloep *Ludolph en Constant*, Kapt. F. G. Strong, van Coronie, hebbende 4 dagen reis; medegekomen: *vier* Slaven van Plantaadje *Potosie*, behoorende aan den Heer Castairs.

Uitgeklaard.

Den 12den dezer, het Schip *Remke*, Kapt. G. R. Glim, naar Amsterdam; lading: 245 vaten Suiker, 10 balen gebroken Koffij en 62 balen Cacao.

☞ Het Schip *de Nederlander*, Kapt. C. Horker, van Suriname naar Amsterdam, te Douvres binnen en afgekeurd, is den 8sten Mei openlijk verkocht voor 250 p. st.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & Co.